

СТАНОВИЩЕ
на Комисията за регулиране на съобщенията
относно поставени от предприятия въпроси във връзка с обявеното намерение за
провеждане на конкурс за избор на предприятия, на които да бъде възложено
задължението за предоставяне на универсална услуга

С Решение № 1086/03.09.2009 г. Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) обяви намерение да проведе конкурс за избор на предприятия и за възлагане предоставянето на универсалната услуга, за да определи интереса на предприятията от предоставянето ѝ, както и условията, при които е налице такъв интерес.

В регламентирания с Решение № 1086/03.09.2009 г. срок в КРС са постъпили намерения от следните предприятия:

- „Българска телекомуникационна компания” АД (БТК)
- „Космо България Мобайл” ЕАД (КБМ)
- „Мобилтел” ЕАД (М-тел)
- „Теледата” АД
- „Транс телеком” АД

С оглед поставени в посочените намерения въпроси и искания, КРС изразява следното становище:

1. От страна на предприятията се иска предоставяне на допълнителна информация от КРС, съдържаща:

1. Анализ на състоянието на изпълнението на универсалната услуга към настоящия момент („Транс Телеком” АД)

Становище на КРС

КРС е на мнение, че информацията, предоставена в Годишния доклад, съдържа необходимия анализ на състоянието на изпълнението на универсалната услуга. От друга страна един актуализиран и разширен, към определен момент, анализ за предоставяне на универсалната услуга ще се основава на данни на БТК, в качеството му на предприятие, на което към момента е възложено предоставянето на универсалната услуга. Поради посоченото КРС счита, че към настоящия момент не е налице необходимост от предоставяне на актуализиран анализ относно изпълнението на универсалната услуга от страна на БТК.

2. Изброяване и географско местоположение на 524-те населени места без свързаност, както и информация относно населени места с ограничен обхват на предоставяне на универсалната услуга („М-тел”, „Транс телеком” АД)

Становище на КРС

Задължението за предоставяне на универсалната услуга няма да се отнася само за посочените населени места, а ще обхваща цялата или част от територията, като в този смисъл предприятията следва да имат готовност за предоставяне на услугата на по-широк кръг от потребители и на по-голяма територия от цитираните в искането населени места. В този смисъл КРС счита, че не следва да извършва подобни проучвания и да предоставя допълнителна информация на предприятията.

3. Брой домакинства без осигурен достъп до първи телефонен пост и тяхното географско разпределение на територията на страната („М-тел”)

Становище на КРС

Съгласно разпоредбите на чл.3, ал. 2 от Наредба № 6/13.03.2008 г.¹ обосновани искания за свързване са исканията за свързване на първи телефонен пост:

- в рамките на строителните граници на населеното място, и
- отнасящи се до постоянния адрес на крайния потребител.

Предвид посоченото данните за броя на домакинствата и тяхното географско разпределение на територията на страната нямат отношение към обосноваването на заявлението и следователно подобна информация е неотнормима към предоставянето на универсална услуга.

II. В условията на конкурса да не бъдат включвани ограничения, като предприятията сами да определят територията и набора от услуги, които да желаят да предоставят (КБМ)

Становище на КРС

КРС счита за неприемливо становището на КБМ относно възможността предприятията сами да определят територията и набора от услуги, които да желаят да предоставят. В чл. 191, ал. 1 от ЗЕС е предвидено, че задължението за предоставяне на универсална услуга се възлага след провеждане на конкурсна процедура, при съответно спазване на правилата по глава 5, раздел V от ЗЕС. Предвид формалната процедура, която ще се проведе от страна на комисията, подобен подход би бил изцяло незаконосъобразен.

III. Предоставяне на преференции за операторите във връзка със строителство на необходимите базови станции и разполагане на друг вид оборудване, необходимо за целите на предоставянето на универсалната услуга (КБМ)

Становище на КРС

КРС счита, че поставеният въпрос не попада в кръга на правомощията й. Нормативната уредба е предвидила механизъм за финансиране на универсалната услуга, когато същата представлява неоправдана тежест, поради което няма необходимост от дискусия за евентуални преференции за операторите.

IV. По-голяма яснота относно самостоятелния характер на задължението за предоставяне на услуги на хора с увреждания („Транс телеком” АД)

Становище на КРС

От една страна, чл. 187 от ЗЕС регламентира, че предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, предприемат специални мерки за хора с увреждания на достъп до обществени телефонни услуги, включително услугите за спешни

¹ Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга, издадена от председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, обн., ДВ. бр. 32/2008 г.

повиквания, телефонен указател и справочни услуги, подобни на ползваните от другите крайни потребители, като предлагат на крайни потребители с увредено зрение или слух телефонен указател, справочни услуги, договори и детайлизирани сметки в подходяща за тях форма. От друга страна, в предходните членове, регламентиращи другите елементи на универсалната услуга, има изрично препращане към съответната точка на чл.182, ал. 2 от ЗЕС, а в случая със задълженията за хората с увреждания няма препращане към чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗЕС, а се говори общо за предприятията, които предоставят универсалната услуга. КРС счита, че чрез този законодателен подход се акцентира върху факта, че елементът не е самостоятелен и следва да се прилага към другите съответни елементи. С изменението в чл. 184, ал. 1, т. 2 от ЗЕС се предвиди, че предприятията, които са задължени да осигуряват обществени телефони като част от универсалната услуга, следва да осигуряват достъп до обществени телефони на хора с увреждания. В случай, че елементът по чл. 182, ал. 2, т. 6 е отделен, то е налице дублиране в задълженията, което би могло да доведе и до проблеми, свързани с компенсирането на тези задължения. С оглед на всичко посочено дотук КРС счита, че чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗЕС не дефинира отделен елемент от универсалната услуга. Посоченото тълкуване е в унисон с разпоредбите на Наредба № 6.